

POSTANOWIENIE

Dnia 4 marca 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Korzeniowski

w sprawie z odwołania J/ L.
od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych
o prawo do emerytury nauczycielskiej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw
Publicznych w dniu 4 marca 2008 r.,
na skutek skargi kasacyjnej ubezpieczonego od wyroku Sądu Apelacyjnego [...] z dnia 17 maja 2007 r.,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

U z a s a d n i e

Sąd Apelacyjny wyrokiem z 17 maja 2007 r. oddalił apelację J. L. od wyroku Sądu Okręgowego z 11 maja 2006 r., oddalającego jego odwołanie od decyzji odmawiającej mu emerytury wobec niespełnienia warunków do zwykłej emerytury i braku okresu pracy nauczycielskiej w zakresie wniosku o emeryturę na podstawie Karty Nauczyciela, w szczególności wobec niemożności uznania pracy choreografa jako okresów pracy nauczycielskiej.

Skargę kasacyjną oparto na obu podstawach.

Wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania wskazał na „potrzebę wykładni art. 1, 86 i 88 Karty Nauczyciela w związku z art. 2, 3 i 7 ustawy O systemie oświaty, w zakresie interpretacji użytych w tych przepisach określeń nauczyciela oraz placówki

oświatowej w kontekście uprawnień emerytalnych zatrudnionych w tych placówkach nauczycieli, z uwzględnieniem nauczycieli zawodu”.

Sąd Najwyższy zważył:

Skarga zasadniczo winna być odrzucona z braku uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania. Wniosek i jego uzasadnienie to dwa konieczne elementy konstrukcyjne pozostające w koniunkcji, stąd winny wystąpić łącznie (art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.). Chodzi o uzasadnienie odrębne od uzasadnienia podstaw skargi, gdyż są to samodzielne uzasadnienia (art. 398⁴ § 1 pkt 2 i 3 k.p.c.). Uzasadnienie podstaw skargi nie zastępuje braku uzasadnienia wniosku, gdyż na etapie przedsądu ocenie podlega tylko wskazywana podstawa przyjęcia skargi a podstawy kasacyjne skargi oceniane są dopiero po przyjęciu jej do rozpoznania. Odrębne uzasadnienie wniosku jest konieczne tym bardziej, gdy skarga odwołuje się do przesłanki, która w założeniu przez jej rozpoznanie ma realizować interes systemu prawa. Brak uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi traktowany jest w orzecznictwie jako brak nieusuwalny skutkujący jej odrzuceniem na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. w związku z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.

Próba odejścia od tego reżimu z założeniem, iż w samym wniosku może być zawarte jego uzasadnienie również nie pozwala tego stwierdzić. Pożądana jest bowiem argumentacja, która juretycznie wykazuje przesłankę przedsądu. W pierwszej kolejności sama przesłanka musiałaby być odpowiednio przedstawiona. Z jej redakcji wynika, że nawiązuje do podstawy z art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c., jednakże nie wykazuje na czym polegają poważne wątpliwości w wykładni przepisów. Wniosek nawet nie używa takiego pojęcia i poprzestaje tylko na wskazaniu na samą potrzebę wykładni przepisów. W istocie podana potrzeba wykładni przepisów sprowadza się tylko do zwykłej wykładni prawa. Taka wykładnia prawa nie stanowi podstawy (przesłanki) przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. W przeciwnym razie skarga kasacyjna nie miałaby granic a postępowanie kasacyjne byłoby kolejną (trzecią instancją). Przysługuje wszak od prawomocnego wyroku. Stawia zatem warunki, które decydują o jej przyjęciu i których można wymagać od profesjonalnych pełnomocników.

Z tych motywów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na mocy art. 398⁹ § 2 k.p.c.